

Tariffoppgjøret:

Kamp for likelønn og solidaritet

Mot sosial dumping

«TUT om du støtter streiken», står det på plakaten ved godsterminalen til DHL. Og de fleste som kjører forbi, tuter. Streiken gjelder prinsipper som angår langt flere enn transportarbeidere.

Tariffoppgjøret våren 2010 handler først og fremst om kamp for likelønn, for solidaritet, mot sosial dumping. Det er kraft i denne

kampen, nettopp fordi den handler om prinsipper. Det er snakk om hvordan folk og arbeidet deres skal verdsettes, om behovet for enhet og beskyttelse av felles avtaler.

Reinholdsarbeiderne streiker for at lønna deres ikke skal være lavere enn 95 prosent av gjennomsnittslønna i industrien. Hvorfor skal

de ikke tjene like mye som en industriarbeider?

Transportarbeiderne streiker for at deres tariffavtale også skal gjelde for ansatte vikarer. De streiker for at folk skal være fast ansatt.

Offentlig ansatte slåss for å heve kvinnelønna, for likelønn. Hva sier regjeringa nå?

LES MER OM STREIKEVÅREN PÅ SIDE 3

Nødhjelpsflåte på vei til Gaza

Åtte fartøyer med 700 personer og 5000 tonn materialer fra ei rekke europeiske land er nå på vei til Gazastripa for å bryte den israelske blokaden. Flåta er et samarbeid mellom flere organisasjoner. Den består av fem passasjerbåter og tre lasteskip. Erling Folkvord fra Rødt er en av deltakerne.

De vil forsøke å legge til i Gaza by. I lasteromma ligger nødvendig utstyr som befolkninga på Gazastripa ikke får lov å ta inn over land. Her er bl.a. medisinsk utstyr, skoleutstyr, bygningsmaterialer, deler til vannrenseanlegg og solcellepaneler. Hamar by, Palestinakomiteen, fagforbund og andre har bidratt med nesten 18 tonn papir og 60 utstyrte skolesekker til barn på Gazastripa.

Følg ferden på www.palestinakomiteen.no.

Send penger til båter og sement, se www.freegaza.org.

B-Postabonnement

Returadresse: Raudt
Osterhaus' gate 27
0183 Oslo

LEDER

Torstein Dahle
leder i Rødt

Et provoserende propagandaframstøt

Det er en provokasjon at statsministeren valgte 17. mai til å besøke de norske krigsførende soldatene i Afghanistan.

De norske soldatene deltar i en okkupasjonskrig, som først og fremst føres for å fremme USAs strategiske interesser i området. USA plukket ut Hamid Karzai som sin mann i Afghanistan, og gjennom «valg» som savner enhver likhet med det vi forbinder med frie valg, har man senere forsøkt å stable på beina et skinn av legitimitet for å hjelpe USAs mann med å oppføre seg som statsleder.

Å velge den dagen som framfor noen markerer hvor viktig selvstendighet og frihet er for det norske folket, er et grovt propagandaframstøt i den stadig mer desperate kampen for å skape oppslutning om Norges krigføring. Det er en krig som bare fører til enda større fortvilelse og harme hos et sterkt plaget og krigsherjet folk. Kravet om at Norge må trekke sine soldater ut av Afghanistan, blir viktigere for hver dag som går.

LEDER

Elin Volder Rutle
miljøpolitisk talsperson

Regjeringa må ta ansvar – Statoil gjør det ikke

Det er svært ille at staten som hovedaksjonær i Statoil ikke har satt foten ned for det miljøfiendtlige tjæresandprosjektet i Canada. Regjeringa hadde mulighet på Statoils generalforsamling nylig, men grep den ikke.

Hva er poenget med statlig eierskap, hvis man ikke er med og bestemmer når det virkelig gjelder? Regjeringa gjemmer seg bak en passiv eierskapsrolle, men det er ingenting som hindrer den i å gå inn og stoppe et slikt prosjekt, hvis den virkelig ønsker det.

Det mangler tydelig politisk vilje til å ta i bruk de verktøyene en har for å få til utslippskutt.

Skal Norge klare å innfri kuttene vi har forpliktet oss til, er vi nødt til å ta ansvar hjemme. Regjeringa hadde mulighet til å påvirke Statoil i et viktig veivalg mellom fossil og fornybar energi. Da er det skuffende at ei regjering som kaller seg selv rødgrønn, velger å stå utenfor.

Da miljøvernminister Erik Solheim nylig tok i mot Evo Morales, uttalte han at han hadde lært fra den bolivianske presidenten at en må stå tidlig opp om morgenen for å redde verden og miljøet.

Rødt vil oppfordre Solheim til heller å være mer våken om kveldene, så han kan hindre norske statseide selskaper i å involvere seg i skitne tjæresandprosjekter, som betyr det stikk motsatte av å redde klimaet.

Forsvar offentlig pensjon: Streik 3. juni

Aksjon Forsvar offentlig pensjon oppfordrer ansatte som jobber eller har jobba i offentlig sektor, om å demonstrere 3. juni under følgende paroler: **Ikke stjel pensjonen vår – ikke rør opp-tjente rettigheter! Ingen samordning av oppsatt tjenestepensjon og privat AFP! Grunnlovsværn for all opptjent pensjon!**

Regjeringa har lagt fram et lovforslag med flere elementer, som går ut på å *samordne bort* oppsatte rettigheter i offentlige pensjonsordninger (Statens pensjonskasse og KLP).

Ett av forslaga innebærer at alle som har jobba i offentlig sektor, men som nå er i privat og som skal gå av med AFP fra privat sektor etter 2011, kan miste alle opptjente rettigheter.

Dermed rammes alle ansatte i privatiserte og utskilte virksomheter, som for eksempel Telenor (og dets avlegete), Posten, Arcus, NRK og Mesta. For dem blant disse som fra 2011 går av ved 62 år, vil normalinntekter rundt 350 000–390 000 kroner tilsi at de taper 40 000–50 000 kroner i årlig pensjon fra de fyller 67 år og livet ut.

Poenget i forslaget er altså å ramme sliterne, å ta mye penger fra dem som går av *tidlig*. Dette er å ta fra folk penger de sjøl, sammen med arbeidsgiverne, gjennom mange år har betalt inn for trygging av alderdommen, et regelrett tjuveri!

Kravet er:
Ingen samordning av oppsatt tjenestepensjon og privat AFP!

Et annet forslag er ei innstramming for *alle*, både dem som fortsatt er i offentlig sektor og dem som er i privat sektor.

Innstramminga gjøres ved at *alt* en har av oppsatt rettighet, fra en begynte å jobbe (for eksempel i 1976), skal levealdersjusteres. Konsekvensen blir et tap for alle på opptil 12 000 kroner per år fra fylte 67 år.

Både LO, YS, Unio og Akademikerne står samla i å avvise dette forslaget, da det må regnes som et brudd på resultatet av fjorårets lønnsoppgjør for offentlig sektor. Her står kampen om hvorvidt absolutt all opptjening kan levealdersjusteres, eller om grunnlovsværnet skal gjelde, altså at ingen lov kan gis tilbakevirkende kraft.

Med ei tolkning som ivaretar grunnlovsværnet, vil ikke noe oppsatt rettighetsbeløp kunne levealdersjusteres før fra 2011. Dermed vil det økonomiske tapet reduseres kraftig.

Kravet er:
Grunnlovsværn av oppsatt rettighet – ingen innstramming for beløp opptjent før 2011.

Det er viktig å reagere kraftig nå. Lovforslaget skal ha si endelige behandling i arbeids- og sosialkomiteen på Stortinget innen 17. juni, noe som innebærer at tida er knapp.

Det er nødvendig å synliggjøre motstanden mot disse forslaga ved ei felles markering 3. juni. Noen berørte klubber har vedtatt politisk streik, andre ønsker bare å tilslutte seg. Det er mange måter å protestere på.

Slutt opp om aksjonsdagen torsdag 3. juni! I Oslo: Delta i fanemarkering og demonstrasjon foran Stortinget klokka 12!

<http://forsvarpensjon.no/>

Ryktene om Aker sykehus' død betydelig overdrevet

Aker sykehus lever

Maren Rismyhr

Uten at de helt var klar over hva som skjedde, ble 55 000 beboere i Groruddalen i Oslo med et pennestrøk overført fra Aker sykehus til det moderne gigantsykehuset Ahus i Akershus. Det skjedde i 2004, og det har ikke gått bare bra. I fjor meldte bydels-overlegene i bydelene Grorud og Stovner om sterk bekymring for pasientenes helsestilbud ved Ahus.

Etter planen skal 160 000 beboere fra bydel Alna og Follo-kommunene overføres til Ahus fra 1. januar neste år. Dette er de alle lite fornøyd med. Da det i oktober i fjor ble kjent at Oslo

universitetssykehus (OUS) i sin fusjonsprosess ville legge ned Aker sykehus, startet opprøret som har pågått siden.

Evaluering

Rødt tok Aker-saken opp i Oslo bystyre. Det endte med et enstemmig vedtak om å kreve uavhengig evaluering av Grorud- og Stovnerbeboernes erfaringer med Ahus før overføring av Alna bydel skjer.

I mai var Aker oppe i Stortinget. Det endte med tilsvarende vedtak: Ingen overføring av flere pasienter til Ahus før uavhengig evaluering. Dette betyr at Aker sykehus er sikret pasientgrunn-

lag inntil en slik uavhengig evaluering er gjennomført.

2000 ansatte må bort

– Hensikten med nedleggningen er å sikre pasientene gode spesialisthelsetjenester både nå og i framtida. Slik lyder retorikken fra både helseminister og foretaksstyrene. Men katta slapp ut av sekken 8. mai i år. Da meldte NRK at OUS skal fjerne mellom 2000 og 3000 årsverk som følge av sammenslåingen av Oslo-sykehusene.

Mens Aker sykehus i dag har 2900 ansatte, kom Ahus-ledelsen fram til at de bare trenger mellom 800 og 900

årsverk for å ta i mot Akers pasientgrunnlag.

Men både pasienter og ansatte vet hvor fort helsearbeiderne må løpe i dag. Deres innsats for pasientene i et sykehussystem som ikke lenger fungerer til pasientenes beste, lønnes med oppsigelser. Dermed er det lagt et sterkere grunnlag for pasienter og ansattes felles kamp mot sykehusnedleggning.

Spiker i kista?

Med Ahus store underskudd og et OUS som må kvitte seg med tusener helsearbeidere i en sammenslåing som har vist seg å kreve nærmere 10 milliarder i investeringer, kan grunnlaget være lagt for helseforetaksløvens sammenbrudd. Men det krever at befolkning og helsepersonell står sammen i fortsatt kamp for å bevare Aker sykehus.

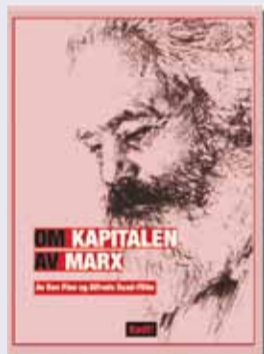

Rødt! nr. 2

Innhold:

Norsk landbrukspolitikk – Arbeiderstyrte bedrifter – Deltakardemokrati – Nabolagsråd – Afghanistan – Kjønn og krig – El Salvador – Klasse – og mye mer.

Løssalg 75 kr
Abonnement 285 kr
Be gjerne om
et prøvenummer.

Om Kapitalen

Ben Fine og Alfredo Saad-Filhos bok *Om kapitalen av Marx* er oversatt til norsk av Harald og Anne Minken. Dette er den beste veilederen for å forstå hovedverket til Karl Marx, *Kapitalen*.

Boka koster 196 kroner, men betaler du 280 kroner, får du samtidig ett års abonnement på tidskriftet *Rødt!*.

www.marxisme.no
roedt@marxisme.no

Osterhaus' gate 27
0183 Oslo

Nettstad: www.raudt.no

Telefon: 22 98 90 50

E-post: raudt@raudt.no

Konto: 7874 05 56478

ISSN: 1504-7660 (avis)

1504-7679 (pdf)

Utgjevar: Raudt

Trykkeri: Nr1Trykk

Redaktør: Jorun Gulbrandsen

E-post: raudt@raudt.no

Redaksjonen avslutta 25. mai.

Om ikke anna er oppgitt,
tilhører bileta her Rødt nytt.

Tariffvåren:

I solidaritetens og likelønnsas tegn

Hvorfor skal en reinholder tjene mindre enn en industriarbeider?

Arne Byrkjeflot

Reinholderne streiker for prinsippet om at arbeid av lik verdi skal betales likt. Ingen arbeidsplass kan fungere uten reinhold. Det er i dag fagarbeid på linje med andre fagarbeidere. Det er like viktig som produksjon.

Reinholderne vil ha en garanti for at deres lønn ikke skal være lavere enn 95 prosent av gjennomsnittlig industriarbeiderlønn. Det betyr at lønna må opp fra 144 til 162 kroner i timen. Arbeidsgiverne skriker over seg over et lønnskrav på 18 kroner. Men kravet blir så stort fordi bransjer der kvinner og innvandrere er i klart flertall, systematisk underbetales.

Det er denne systematiske urettferdigheten reinholderne nå tar opp kampen mot, og som de fortjener all mulig støtte til.

Transportarbeiderstreik for faste ansettelser

Transportarbeiderne streiker for at deres tariffavtale også skal gjelde for vikariansatte. De streiker for at regelen skal være faste ansettelser. De streiker for at arbeid på terminalene skal utføres av egne ansatte, ikke av sjåførene.

Vi har alle sett eksplosjonen i bruk av innleie, midlertidige ansettelser og prosjektansatte. Vi får et B-lag i arbeidslivet. De faller ut av arbeidsfellesskapet og kan ikke protestere. Dette undergraver fagbevegelsens styrke og gir dårligere lønns- og arbeidsvilkår for alle. Sjelden har en streik fortjent mer støtte.

Bygningsarbeiderne førte an i kampen for økt minstelønn og garantiordning

Minstelønna ble økt med 12 kroner. De som går på minstelønn, er først og fremst

utenlandske arbeidere. Siden overenskomsten i Bygning er allmenngjort, betyr det at de nå har lovfesta krav på tarifflønn. Men erfaring viser at de oftest må organisere seg for å få hjelp til å få sin lovfesta rett, og fagbevegelsen styrkes. Slik er bygningsarbeidernes langvarige kamp for å få opp minstelønna framsynt og hjelp til selvhjelp.

Minstelønna

Å få opp minstelønna har vært det gjennomgående kravet i flere tariffområder. Verkstedoverenskomsten fikk opp grunnlønna med 8 prosent, Næringsmiddelindustrien med 10 kroner. Bussjåførene var på kanten av streik etter et tilbud på 8 kroner i timen. Frisørene var på kanten av streik, men arbeidsgiverne måtte gi seg. 15 kroner opp og garantibestemmelse i boks.

Garantibestemmelser

Problemet med likelønn og lavtlønn er at sjøl om du etter en hard kamp vinner en seier, så blir du raskt innhenta og må begynne fra start. Garantibestemmelser er det beste verktøyet mot lavtlønn og for likelønn. For eksempel fikk de organiserte i handelsnæringen 3,70 kroner i tillegg 1. februar i år som følge av sin garanti på 85 prosent av gjennomsnittet i bransjen.

Streik for tariffavtale i tele- og databransjen?

Vi skal langt tilbake i historia for å finne et tariffoppgjør der kravet er en landsomfattende tariffavtale. Det er EI- og IT-forbundets krav for IKT-bransjen. I dag finnes det bare bedriftsvis avtaler som er umulige å forsvare, med skiftende arbeidsgivere som shopper mellom ulike arbeidsgiverorganisasjoner.

Arbeidsgiverne har gått til arbeidsretten. De mener de organiserte i EI og IT skal over på overenskomsten til Handel og kontor eller til arbeidslederne. De vil ha kampen for en egen tariffavtale kjent ulovlig. Arbeidsgiverne vil ikke frivillig gi fra seg muligheten til splitt og hersk. Her vil det bli nødvendig med sympatistreiker for å sette en samlet styrke bak kravet.

Streik for likelønn i offentlig sektor?

Når dette leses, kan det være streik i offentlig sektor. Streikkravet vil være at kvinnelønna må opp. Sykepleiere, lærere, sosionomer, barnevernpedagoger og førskolelærere tjener opp til 100 000 kroner mindre enn dem med like lang utdanning i privat næringsliv.

Mange unge er midlertidig ansatte. Tall fra 2009: 12,5 prosent av dem mellom 25 og 29 år var midlertidige; 24,7 prosent av dem mellom 16 og 24 år. Kilde: Statistisk sentralbyrå

Reinholdere, hjelpepleiere, barnehageassistenter og helsefagarbeidere er direkte lavtlønte, langt under industriarbeidere. I år etter år har det vært løfter om å gjøre noe med urettferdigheten, men siden dette omfatter flesteparten av de ansatte, er det ikke mulig innenfor rammene for et normalt lønnsoppgjør. I valgkampen lofte regjeringa å bidra, i Soria Moria gjentok de løftet. Nå må de levere.

Regjeringa med Frp-politikk

Men forhandlerne har møtt en motpart som går mot alle prinsipper fagbevegelsen bygger på. Det oppfattes som en rein provokasjon når statsråd Hanne Bjurstrøm sier at likelønns-spørsmålet må løses uten økte rammer. En provokasjon at den rødgrønne regjeringa står bak et tilbud, der mesteparten av pengene skal forhandles lokalt. Slik følger APs Hanne Bjurstrøm opp SVs Heidi Grande Røys sin åpent fagforeningsfiendtlige politikk. Regjeringas lønnspolitikk er Akademikerne og Frps lønnspolitikk. Likelønns-spørsmålet kan bare løses i de sentrale forhandlingene – lokale lønnsforhandlingene øker skjevhetene.

De offentlig ansatte ser at de har en historisk mulighet til å få et løft for kvinnelønna. Vi tror forhandlerne viser mot og

tar bruddet med arbeidsgivere og statsråder som vil at de skal nøye seg med knapper og glansbilder. Gjør de det ikke, må resultatet stemmes ned. Det blir umulig for regjeringa å ikke komme en slik streik i møte. Til det er valgloftene for klare og tida til neste valg for kort.

En tariffvår i solidaritetens og likelønnsas tegn

Vi som er medlemmer av Rødt, har i år etter år jobbet for den solidariske linja som har fått gjennomslag i fagbevegelsen ved dette oppgjøret. Vi vil ta en del av æren for å ha bidratt til den bevegelsen på grunnplanet som har gjort dette mulig.

Alle streikene i årets tariffoppgjør handler om prinsippet. Derfor kan vi ikke tape. Nå gjelder det å vise de streikende hvilken støtte de har. At deres kamp er vår kamp. Slaget om faste ansettelser må vinnes. Garantioordninger for de lavest lønte, oftest kvinner, er eneste varige løsning.

Fagbevegelsen kan aldri noensinne godta at en streik for å få opprettet tariffavtale, er ulovlig. Det handler om sjølve grunnlaget for fagbevegelsen og er det fundamentet tariffoppgjørene hviler på. For første gang i tariffoppgjørenes historie er kampen for kvinnelønna jobb nummer en.

Arne Byrkjeflot er leder av LO i Trondheim og medlem av landsstyret i Rødt

Erik Ness, redaktør av Rødt!:

– Vi driver politikk, ikke butikk!

Hvorfor synes noen det er morsomt å arbeide et halvt årsverk gratis for et blad? Hvorfor er det morsomt – i nesten 20 år? Erik Ness kan svare på det. Han er redaktør av Rødt!, Rødt med utropstegn, tidsskriftet til partiet Rødt.

Jorun Gulbrandsen

– Fortell om arbeidslivet ditt.

– Jeg tok først lærerutdanning og jobba to år i yrket. Så begynte jeg på Kaldnes mekaniske verksted i Tønsberg, fordi jeg var nysgjerrig på arbeiderklassen, hvordan den så ut og tenkte. Var på Kaldnes fra 1974 til 1989. Da kom verftskrisa. Så var jeg partisekretær for AKP i to år, og så har jeg hatt kommunen som arbeidsgiver sia 1991. Jeg er miljøarbeider og jobber med funksjonshemma.

– Hvorfor kommunen?

– Jeg ville være der de viktige tingene ville skje. Jeg visste at det var der mange kamper kom til å stå, med den nye, kvinnelige arbeiderklassen i spissen. Det viste seg å være sant: Kampen for heltidsarbeid, for å heve kvinnelønna, for styrking av offentlig sektor. Å skifte arbeidsplass er en skole, en lærer nye ting om samfunnet.

Atten og et halvt år

– Du har vært redaktør av et blad i 18½ år. Jeg tror jeg har lest et sted at redaktører i tidsskrifter vanligvis holder på i en fem år ...

– De har nok et høyere mål i livet enn jeg har, he he. Rødt! er ikke akkurat det du skal jobbe med, hvis du tenker på karriere.

Jeg har jobba et halvt årsverk med politisk arbeid i tillegg til jobb sia 1972. Det er ikke noe nytt, og mange gjør det. Forskjellen er at arbeidet med et blad synes mye mer enn annet arbeid. Men jeg er blitt veldig effektiv.

– Hvorfor gjør du det?

– Jeg er motivert av en forståelse av kapitalismen.

Jeg ble radikal da jeg leste boka *Mat for milliarder* av Georg Borgstrøm som kom ut i 1962. Da skjønnte jeg at kapitalismen ikke kunne brødfø milliardene i den tredje verden.

Borgstrøm viste hvordan ørkenområdene ble større og matjorda mindre og hvordan stadig mer av maten går til de rike, slik at folk i den tredje verden dør. I dag er Olav Randen den mest glitrende skribenten i Norge om mat i en verden som sulter. Og han skriver i *Rødt!*. Alt ligger på internett.

Utfordre

– Hva er bladets spesielle rolle i den store striden?

– Rødt! er en måte å lede venstrebevegelsen på. Med ledelse mener jeg i denne sammenhengen å gi lesestoff som gjør det mulig for folk å handle, å gjøre noe, mot kapitalismen og for et kommunistisk samfunn.

Gi tanker som folk blir forvirra av, slik at de må tenke sjøl. Utfordre vedtatte sannheter. Gi noe som folk kan lære noe nytt av. Skrive om hva som skal til for at kampen mot kapitalismen kan bli mulig å vinne. Vise alternativer til kapitalismen.

Bladet er ingen kokebok, men vi prøver å tvinge leserne til å tenke – en gang til.

Kapitalismen

– Eksempler?

– Torstein Dahles artikler om den kapitalistiske krisa, som blei bok. Han skreiv om krisa før den slo inn, mens og etterpå.

Jeg tenker også på en del artikler om miljøet og kapitalismen av John Bellamy

Foster. Vi er flittige oversettere av artikler fra *Monthly*

Review, der Foster har hatt flere artikler, blant annet en i ekstrasnummeret som kommer nå i juni.

Han spør: Er det mulig å vinne miljøkampen under kapitalismen eller er det kapitalismen som er hindringa? Dette gjør han uten å havne i tungetale, han forteller konkret om utviklinga og stiller spørsmål om systemet kan forbedres slik at vi overlever.

Jeg kan nevne Ebba Wergelands artikler, og særlig den om Nav («Arbeid eller brød – historien bak Nav-reformen»). Det er den mest etterspurte artikkelen vi har, den beste jeg sjøl har lest, og den finnes på nettet.

Norsk velstand

– Du sier at bladet skal få folk til å tenke sjøl. Har du noen grublesaker?

– Ja. Jeg er opptatt av den norske velstanden. Sjølsagt finnes det fattige som sliter i Norge. Men nå tenker jeg på den norske arbeiderklassen sammenlikna med resten av verden. I Norge kan tre firedeler av befolkninga reise hvor de vil i verden hvert år – og når de vil, bare de får fri av arbeidsgiveren.

Hvordan påvirker den norske velstanden arbeiderklassens evne til å kjempe? Det er så mye å tape, som bekymring for om vi klarer å betale lånet vårt hvis vi streiker ...

Klarer arbeiderklassen i Norge å solidariseres seg med arbeidere i fattigere land? Jeg mener ikke så mye om det, men jeg lurar veldig.

– Er Internett en konkurrent til papirutgaven?

– Nei. Vi driver ikke butikk, vi driver politikk. Vi legger ut alle artikler og bøker på internett, av og til før abonnentene får bladet. Se www.marxisme.no.

Delta sjøl

– Du skriver i lokalavisen om enerådende ordførere, om forretningsfolk som gir hverandre priser, og om den lokale overklassens makt over Larvik. Hvorfor bryr du deg?

– Jeg tror ikke at du kan skjønne klassekampen i verden uten å delta på en eller annen måte sjøl. I hvert fall kan ikke jeg det. Jeg må få bekrefte at klassekampen ikke bare

er i huet mitt som teori, men er der i virkeligheten.

For eksempel var jeg leder av støttekomiteen for Ali Reza. Han var flyktning fra Afghanistan, nå norsk statsborger. Hans yngre bror, Hayat, var uten familie, og var barnearbeider vekselvis i Iran, Pakistan og Afghanistan. Det hadde han vært siden han var seks år.

Da Hayat var 15, søkte Ali om familiegjenforening. Han fikk flere avslag. Da lagde vi en støttekomite som kunne betale for en flink advokat. Nå er gutten i Larvik, og det går bra med ham. Han bor hos Ali som jobber for begge, mens Hayat lærer norsk.

Bøker

– Dere lager flere bøker i året. Hvordan går det?

– Både produksjonen av tidsskriftet og av bøkene går bra økonomisk. Vi solgte 2423 bøker for 190000 kroner i 2009! Et flertall av disse selges via Tronsmo bokhandel og de store nettbokhandlerne som Haugen Bok. Men Bokdata-basen formidler også salg til landets vanlige bokhandlere.

Det er tidkrevende å ta imot bestillinger og sende ut, og det lages nå et program for å forenkla og holde oversikten. Birger Thurn-Paulsen og jeg pakker bøker. Jeg er på posthuset i Larvik med pakker tre til fire ganger i uka. Arne Hedemann og jeg er bokredaksjonen.

Dugnad

– Hvem er abonnenter?

– Noen er sjølsagt medlemmer av Rødt. Men de fleste tror jeg ikke er det. Tidsskriftet er et slags lim mellom folk, også der det ikke er noe lokallag av Rødt, og jeg tror bladet er oppmuntrende for langt flere.

Det ser jeg på penge-gavene. Det pleier å komme inn rundt 45000 kroner på sommerinnsamlinga. Folk jeg aldri har hørt om, gir tusen kroner. De som gir penger, er med på dugnaden som gjør bladet og bøkene mulig. Med penge-gaver og dugnad kan en skape mye over lang tid.

Og det er morsomt.

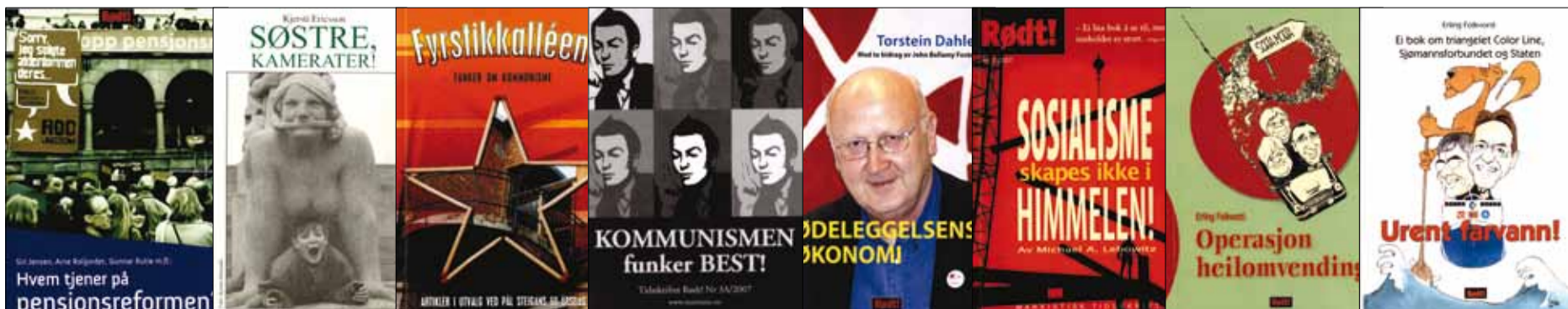

Her er redaksjonen avbildet en lørdag morgen i mai, før det årlige seminaret som bl.a diskuterte tema til høstnummeret og la videre planer framover. Forfra og bakover: Erik Ness, Kari Celius, Gudrun Kløve Juuhl, Stian Bragtvedt, Tor Otto Tollefsen (omslag og bladbunad), Ingrid Baltzersen, Jikke Fjeldstad og Mathias Bismo. Birger Thurn-Paulsen var ikke til stede. Medarbeidere i tillegg til redaksjonen er Rolv Rynning Hanssen (registeransvarlig og regnskapsfører), Kurt Ben Nilsen (sender ut til prøveabonnenter), Gunnar Danielsen og Einar Jetne (oversettelser fra engelsk).

Fakta om Rødt!

- Røde Fane blei starta i 1969 av en del medlemmer av Norges Kommunistiske Parti (NKP), som var i opposisjon til partiledelsen. I 1970 var det NKP-lag som gav ut bladet, og etter hvert Marxist-Leninistisk Front (MLF) og Marxist-leninistiske grupper (MLG). Da AKP blei stifta i 1973, blei Røde Fane partiets teoretiske organ. (En periode gav også Kommunistisk Arbeiderforbund ut et blad med dette navnet.)
- I 2005 skifta bladet navn til Rødt!, og da AKP og RV slo seg sammen og stifta Rødt, ble tidsskriftet overført dit.
- Erik Ness har vært redaktør sia 1993.
- Bladet drives uten ansatte. Erik tar det meste av administrasjon og grafisk bearbeiding, og han bruker om lag et halvt årsverk på dette.
- Tilbud til nye abonnenter: Minst fire numre i året for 150 kroner. Konto 62760528108. Bestill et prøvenummer gratis.

Et utvalg bøker fra Rødt!

Boka som selger mest:

Marx/Engels: *Det kommunistiske manifest*, 130 kroner

Arnljot Ask og Vegard Velle: *Afghanistan – Hent soldatene hjem!*, 30 kroner

Carlos Barradas: *Kapitalen med bobler* (tegneserie), 95 kroner

Torstein Dahle: *Ødeleggelsens økonomi*, 148 kroner

Kjersti Ericsson: *Den flerstemmige revolusjonen*, 152 kroner

Kjersti Ericsson: *Søstre, kamerater!*, 100 kroner

Ben Fine og Alfredo Saad-Filho: *Om Kapitalen av Marx*, 196 kroner

Folkvord, Eckbo og Mathisen: *I pose og sekk*, 168 kroner

Erling Folkvord: *Urent farvann!*, 100 kroner

Erling Folkvord: *Operasjon heilomvendning!*, 100 kroner

Siri Jensen: *Kvinnelønna* (3. reviderte utgave), 50 kroner

Peter M. Johansen og Olaf Sierralta Svorstøl: *Morgengry i Venezuela?*, 30 kroner

Michael A. Lebowitz: *Sosialisme skapes ikke i himmelen*, 100 kroner

Peder Martin Lysestøl: *Palestinerne* (nyutgave), 198 kroner

Gunnar Rutle, Arne Rolijordet, Siri Jensen m.fl.: *Hvem tjener på pensjonsreformen?*, 150 kroner

Fyrstikkalléen – tanker om kommunisme. Artikler i utvalg ved Pål Steigans 60-års dag, 100 kroner

Ebba Wergeland og Magnhild Folkvord: *Sekstimarsdag i krisetider*, 25 kroner

Tron Øgrim: *Kommunismen funker best*, 50 kroner

Bestill på nettet:
www.marxisme.no

Krigsforbryterdagen

18. mai 2009 var den mørkeste dagen i tamilenes historie. Nå, ett år etter, ble dagen markert med et omfattende arrangement i Oslo.

Blant flere talte Bjørnar Moxnes, representant for NCET, Landsrådet for Eelam-tamiler i Norge. Han sa blant annet:

Kjære tamilske og norske venner,

se for dere Central Park i New York. For ett år siden var nærmere 300 000 tamiler fanga i et område på størrelse med Central Park, på ei strand nordvest på Sri Lanka. Rundt dem på alle kanter var regjeringssoldatene. Ute i havet lå krigsskipene. Over dem suste kampflyene.

Nærmere 40 000 tamiler ble drept i disse dagene, ifølge FN's talsmann Gordon Weiss. Det var et regelrett blodbad, en massakre. Og verdenssamfunnet gjorde ingenting for å stanse den.

Krigen tok slutt 18. mai i fjor. Da begynte internering. Sivile ble straffa fordi de hadde støtta tamilenes frihets-

kamp. 350 000 tamiler ble plassert bak piggråd i interneringsleirer.

I dag minnes vi alle dem som falt i krigen. Vi minnes ofrene.

På Sri Lanka driver regjeringa med statlig terror. Det er en rasistisk politikk. President Rajapakse vil utslette den tamilske kulturen, den tamilske nasjonen. Men han vil aldri lykkes i å knuse tamilenes drøm om frihet, selvstendighet og rettferdighet. Så lenge det lever tamiler, vil kravet om menneskerettigheter leve.

Vi må styrke solidariteten med tamilene her i Norge. Vi må engasjere nordmenn i tamilenes situasjon. Vi må få med de politiske partiene på tre viktige krav:

- Tamilene må slippes ut av interneringsleirene.
- Koloniseringa av tamilske områder må ta slutt.
- Ei uavhengig granskning av krigsforbrytelser under krigen i fjor.

Jeg ønsker dere lykke til i det videre solidaritetsarbeidet. Vi i Landsrådet for Eelam-tamiler skal stå på videre for tamilenes rettigheter og for å styrke solidariteten med tamilene her i Norge.

Kvinner på tvers

– Kryss av for 25. og 26. september. Da ønsker vi velkommen til årets Kvinner på tvers-konferanse i Oslo!

Maren Rismyhr

Dette var den klare beskjeden *Rødt nytt* fikk med seg fra arbeidsgruppa som siden nyttår har forberedt årets konferanse og diskutert seg fram til et spennende program.

Siri Jensen er koordinator for det hele. Hun forteller at en rekke fagforeninger og kvinneorganisasjoner står bak også i år. De bidrar med folk til arbeidsgruppa – på tvers av offentlig og privat sektor – og ikke minst økonomisk, slik at prisen for en todagers konferanse kan holdes på 500 kroner.

Sekretariatet for konferansen går på omgang. I år er det Fagforbundet Oslo sin tur, og her er det Anna Elisabeth Uran som holder trådene.

Årets program

Hun kan gi oss følgende smakebiter: – Lørdagen styres av kvinner med minoritetsbakgrunn. De vil gi innblikk i sin situasjon. Vi skal diskutere oss fram til hva som skiller og som samler kvinner i arbeidslivet og på arbeidsplassen.

Søndag oppsummerer vi tariffoppgjøret så langt. Hvordan ble det med likelønna? Ble det noe lønnsopp for kvinnelønna, eller lever ulikelønna like godt som før?

Meld deg på!

– Egentlig er det bare å melde seg på, avslutter Uran.

Skriv til kvinner.pa.tvers@gmail.com og betal 500 kroner til Kvinner på tvers, konto 9001 12 93602, så er det gjort!

www.kvinnerpatvers.no

Fra venstre Hanne Groseth, FO Oslo, Anna Elisabeth Uran, Fagforbundet Oslo og Siri Jensen, Kvinnefronten.

Den alvorligste krise i kapitalismens historie?

Peder Martin Lysestøl er førstelektor i samfunnsøkonomi ved Høgskolen i Sør-Trøndelag og medlem av Rødt. Rødt nytt har stilt ham en del spørsmål om den økonomiske krise. Her er svarene hans.

Peder Martin Lysestøl

– Den norske regjeringa benekta lenge at verdensøkonomien virkelig var i krise. Sjøl etter den siste utviklinga ser det ut til at den tror på rask oppgang. Hvor alvorlig mener du denne krise er?

– Jeg tror regjeringa nå er langt mer usikker på framtida enn den gir inntrykk av. Men

sette til ei ny enda alvorligere krise inntreffer. Kreditt-ekspansjon betyr at bankene låner ut alt de makter, først og fremst boliglån, nesten uten sikkerhet. Folks gjeld øker.

Gjeld

– Både politikere og økonomer kaller dette ei finanskrise. Er dette noe annet enn økonomisk

Friedman, Gery Becker og Robert Lucas fikk stadig større gjennomslag. Kravet var: tilbake til «det frie markedet» – liberalisering av kredittmarkedene, fri verdenshandel, nedbygging av offentlig sektor, privatisering osv. Land i den tredje verden ble tvunget/overbevist om å satse på lånefinansiert vekst. Kortsiktige finans-

bar bud om den enda større krise.

Spekulasjoner

– Er kapitalistene virkelig så dumme at de tror de kan bli rike på finansspekulasjoner?

– Ja, det ser faktisk slik ut. Ikke bare profesjonelle aksjehandlere har satsa sparepengene sine på finansspekulasjoner. Også fornuftige sparere, kommuner, stiftelser og offentlige fond har satsa på aksjer, aksjefond og derivater (risikable transaksjoner, mye lureri), som lover avkastning langt over veksten i økonomien.

Rune Skarstein viser i den viktige boka *Økonomi på en annen måte* (2008) at det globale markedet for kredittderivater vokste fra 1000 milliarder dollar i 2000 til 20 000 milliarder dollar i 2006!

Lån uten sikkerhet

Men denne veldige omsetninga av verdipapirer skaper ikke i seg sjøl merverdi. Det som i realiteten skjer, er at de blir våpen i kampen om fordeling av merverdien i samfunnet.

Men i kampens hete blir kredittmengden alt for stor. Penger lånes ut til stadig mer spekulative prosjekter. I USA fikk folk boliglån nesten uten realistisk sikkerhet. I 2007 ble det klart at millioner av huseiere ikke var betalingsdyktige.

Konsekvensene av dette spredde seg som en farsott: Aksjekurser stupte, banker gikk konkurs, og i løpet av noen måneder var hele verdensøkonomien berørt.

Rystelser

– Kan denne krise løses?

– Alle store økonomiske kriser til nå har skapt rystelser i det økonomiske systemet,

i maktforholdet mellom klassene, i økonomiske teorier og i økonomisk politikk. Det er typisk at etter krise på 30-tallet var motviljen mot *laissez-faire* stor, og mer statlig styring med politikken slo igjennom.

I Norge ble det velferds-kapitalismen. Etter krise på 70-tallet (og i 1988–93 for Norge) svikta troen på statlig styring, og høyreideologer fikk gjennomslag med sin nyliberalisme.

Men hva skal de gjøre nå? Verken Keynes eller nyliberalismen er i dag et alternativ til den rådende økonomiske politikken. Den gamle amerikanske sosiologen og kritikeren av nyliberalismen, Immanuel Wallerstein, hevder at verdensøkonomien er på vei inn i en «overgangsfase mellom kapitalismen og noe annet». Men hva skal dette «annet» være?

Jeg tror ikke det finnes «løsninger» innafor rammen av kapitalistiske markedsøkonomier. Vi vil få forsiktige reguleringer av finanssektoren som bare vil dempe krise til et nytt og enda alvorlige krakk kommer. Men det er klart at mainstream-økonomene får trøbbel med teoriene sine, lærebøkene sine og politikken sin.

Sosialistisk økonomi

– Tilbake til Marx?

– Det finnes sjølsagt ingen maktthavere som nå roper sosialisme! Universitetene og de borgerlige økonomene vil garantert ikke gå tilbake til Marx (eller Keynes for den slags skyld).

Men for Rødt gir dette en utrolig gunstig situasjon til å utdype kapitalismekritikken og til å diskutere alternativene, ulike former for sosialistisk økonomi.

Rødt kan derfor heller ikke fortsette som før, som om vårt alternativ bare er en kuriositet. Min oppfordring til landsmøtet er: Prioriter studier i tida framover for å nå dypere forståelse av krisene i kapitalismen. Bruk mye tid på å utvikle kritikk av sosialismen og teorier for en sosialisme for vår tid.

Peder Martin Lysestøl. Privat foto.

La vostra crisi non la paghiamo – vi betaler ikke for krise deres. Veggmaleri på Universitetet i Bologna. Foto: Alessandro Capotondi/flickr.

av taktiske grunner gir den inntrykk av at verdensøkonomien har kommet seg gjennom krise, og at det nå bare dreier seg om noen svake økonomier som har kjørt særlig uansvarlig.

Ingen alternativer

Min mening er at dette kanskje er den alvorligste krise i kapitalismens historie. Ikke bare fordi ødeleggelsene av produktiv kapital er stor og folks levekår er drastisk forverra. Like viktig er det at mainstream-økonomene og politikerne ikke har noen alternativ politikk.

Merk at svaret på krise – i Island, Hellas, Irland, Spania, Portugal og flere andre land – er lønnsnedslag og kraftige kutt i offentlig sektor. Dette vil svekke den samla etterspørselen etter varer og tjenester i Europa på et tidspunkt hvor det nettopp er mangel på effektiv etterspørsel som er problemet!

Både i USA og Europa er det umulig å få til tiltak som effektivt regulerer finanssektoren. Det betyr at den uhemma kreditt-ekspansjonen vil fort-

sette til ei ny enda alvorligere krise slik dette framstilles i marxistisk politisk økonomi?

– Nei. Dette er i høyeste grad ei krise i det kapitalistiske økonomiske systemet. Men det særegne er at den skyldes ei vanvittig utvikling av finanssektoren (banker og forsikringsselskaper).

Veksten i finanssektoren har både absorbert overskuddskapital og skaffa en midlertidig tilleggsetterspørsel, som er basert på folks gjeld. Men det kunne bare utsette overproduksjonskrise.

Nå ser vi hvordan motsetningene i systemet er tydelig for alle og tilliten til finanssektoren svinner. Da stuper plutselig verdien på alle de geniale «finansproduktene», og krise blir dobbelt kraftig.

Nyliberalisme

– Hvordan kunne finanssektoren vokse så vanvittig?

– Dette har skjedd gradvis med røtter tilbake til de nyliberale revolusjonene. Etter krise i 1971–72 var det helt klart at keynesianismen var i krise. Kapitalen krevde større spillerom. Chicago-skolens høyreoretikere som Milton

spekulasjoner ble stadig viktigere.

– Men hvordan kunne dette pågå i nesten forti år før det endte i krise?

– Det gjorde det heller ikke. Alt etter seks-sju år med lånepolitikk var de første landa i den tredje verden i gjeldskrise. Så fikk vi den norsk/svenske krise i 1988, som også skyldtes rask liberalisering av kredittpolitikken. De seinere krisene i Japan 1990, Mexico 1994, Thailand 1997 og Argentina i 2002 var alle finanskriser som

Skrifta på veggen i Hellas. Foto: Giorgos Michalogiorgakis/flickr

– Etter at jeg begynte med Photoshop, har jeg gått ned masse i vekt!

21. mai aksjonerte Rød Ungdom mot reklamene til Hennes & Mauritz, som bruker retusjerte og sykkelig tynne modeller. Oslo-trikkene er dekket av plakater med syltynne jenter i bikini.

Rød Ungdom forsynte modellene med snakkebobler:

– Etter at jeg begynte med Photoshop, har jeg gått ned masse i vekt!

I et større oppslag i NRK Dagsrevyen, forklarte Linda Strandmyr (bildet) fra Rød Ungdom, aksjonen:

– Det er hærverk av Hennes & Mauritz å bombe hele byen med reklameplakater, slik at alle jenter blir tvunget til å se det. Vi bomber med et budskap som er mot Hennes & Mauritz sitt, en slags mothærverksaksjon!

Begge foto: Rød Ungdom

Kampen held fram mot strippebar!

Då det i januar i år vart kjend at trønderkjeda Dreams skulle opne strippebar i Bergen, var ikkje byens feministar seine med å ta grep.

Anja Rolland

Stort sett kvar laurdag sidan opninga har demonstrantar frå nettverket *Front mot salg av kropp* (FMSAK) stått utanfor Dreams Showbar med slagord, plakatar og eit enormt pågangsmot, og dei har ikkje planar om å gje seg før trønderane har pakka saman og reist frå Bergen by for godt. Kampropet deira er krystallklart: – *Kampen held fram, Dreams skal knusast!*

Mot Dreams Showbar

Det er ein laurdag tidleg i mai månad, og dei førti-femti demonstrantane frå FMSAK står samla på Festplassen i Bergen sentrum, slik dei har gjort kvar laurdag sidan opninga av strippebula. Dei rullar ut banneret, fordeler plakatane mellom seg og gjer seg klare til å gå den korte vegen bort til Dreams Showbar for fjortande gong.

Med seg har dei ein megafon som dei brukar flittig, og dei får mange positive tilrop

og smil då dei beveger seg bortover. Etter å ha tatt oppstilling utanfor lokala til strippeklubben byrjar programmet med appellar, songar og forskjellige kamprop. Representantar frå Raudt, Venstre, Kristeleg Folkeparti og Kvinnegruppa Ottar er blant dei som har halde appellar på demonstrasjonane, og dette viser at det er engasjement rundt saka frå mange ulike hald.

Global sexindustri

FMSAK er eit nettverk som består av politiske parti og feministiske organisasjonar, og Raudt er den partipolitiske organisasjonen som har vore mest aktiv i nettverket. Marte Teigen, nestleiar i Raud Ungdom, er ei av dei som har engasjert seg i saka.

– Eg tykkjer det er viktig å kjempe mot Dreams Showbar fordi striping er sal av menneskekroppen og fordi det framstiller kvinner som eit objekt skapt for å tilfredsstille menn, seier ho.

Ho legg og stor vekt på at strippebaren er ein del av ein global sexindustri som omfattar prostitusjon, menneskehandel og porno.

– Me bør seie klårt nei til at menn som ikkje greier å danne

I aksjon: Frå venstre Tonje Holtan, Ingeborg Sivertstøl og Arild Borgen. Foto: Anja Rolland

naturlege seksuelle relasjonar, skal ha «retten» til å kjøpe seksuell tilfredsstilling.

Ikkje fått beskjed

FMSAK er ikkje dei einaste som er mot strippebula. Huseigarane som leier ut lokala til klubben, Hui-brørne, hadde ikkje fått beskjed om at det var ein strippeklubb som skulle opnast, der studentutestaden *Studenten* tidlegare hadde lokale, og dei ynskte slett ikkje å leige ut til ein slik aktør.

Det same gjaldt det kommunale skjenkekontoret, som hadde fått melding om at Dreams Showbar skulle halde fram med det same bedriftskonseptet som *Studenten* hadde, altså ein utestad retta inn mot byens studentmasse. Striping var ikkje nemnt med

eit einaste ord i nokre av søknadane.

Skal vinne

Ettersom både Hui-brørne og skjenkekontoret har måtta gje opp motstanden sin mot Dreams, meiner Marte Teigen at kampen FMSAK fører, vert desto viktigare å vinne.

– Dreams Showbar er ei skam for Bergen og eit stort tilbakesteg for det dei feministiske organisasjonane har kjempa fram her i byen. Me kjem ikkje til å gje oss før Dreams stengjer!

Marte Teigen. Foto: Åsmund Sunde Valseth

Fattig og rik Krisa i Hellas

Med ei gjeld på 115 prosent av bruttonasjonalproduktet og med et underskudd på statsbudsjettet på 13,6 prosent er Hellas i ei dyp krise. Det er mange årsaker. For eksempel avslørte *New York Times* i februar at krisa ble drevet fram av satsing på finansielle instrumenter, som delvis har skjult den reelle gjeldssituasjonen. Avisa påstod at finansbanken Goldman Sachs var en av arkitektene bak.

Gjelda er på 2400 milliarder kroner. Hellas trenger 55 milliarder euro (470 milliarder kroner) i 2010 for å kunne refinansiere gjelda og klare sine pensjons- og lønnsforpliktelse.

10. mai kom EU med ei krisepakke på 750 milliarder euro i lån og garantier. Men ettersom økonomien er stipulert til å krympe med sju prosent både i 2010 og 2011, er det få som tror at landet vil klare forpliktelsene.

Innstrammingene som regjeringa gjennomfører etter krav fra EU og IMF, er på 40 milliarder eller 20000 kroner per innbygger.

- Lønna i offentlig sektor fryses fram til 2014.
- Avtalefesta ekstrautbetalinger reduseres med opp til 30 prosent, kutt i feriepengar.
- Offentlige ytelse kuttes med 8 prosent nå, tidligere i år med 12 prosent.
- Momsen er økt fra 19 prosent til 23 prosent.
- Avgifter på drivstoff, tobakk og alkohol øker med 10 prosent.
- Økte eiendoms- og miljøskatter.
- Liberalisering av energi- og transportsektoren.
- Svekket stillingsvern og innføring av minstelønn.
- Pensjonsalderen skal levetidsjusteres og opptjeningsstida heves til 40 år innen 2015.
- Førtidspensjonering skal stoppes; forslag om å forby folk under 60 år pensjon.
- Pensjonen skal nå beregnes ut fra alle opptjeningsår, ikke de beste åra.

Kuttene rammer arbeiderklassen. På den andre sida unndrar de rike seg skatt gjennom omfattende fusk med skattelikningene. Dessuten: Hellas har verdens tredje største handelsflåte. Greske redere kontrollerer 17 prosent av verdensflåten og 40 prosent av EUs totale flåte. Greske redere skal likevel ikke betale mer skatt. I tillegg har rike grekere flytta kapital til utlandet.

for

11. mai arrangerte Nettverk mot statlig rasisme en demonstrasjon utafor regjeringsbygget i Oslo.

I en løpeseddel het det blant annet:

«Justisminister Storberget har lansert en farlig populistisk kampanje der «vi skal være hardere i klypa» mot flyktninger.

Deres liv og skjebne blir nå på det mest kyniske brukt som et middel til å oppnå politisk oppslutning i Norge, i stedet for målet om å beskytte mennesker på flukt. Flyktninger blir tvangsutsendt til de mest truende konfliktsom og krigsområder i verden, som Somalia, Irak og

Afghanistan, helt på tvers av FN's anbefalinger!

Når målet er å være «hard i klypa», gjennom at flest mulig skal ut, legges det farlige føringer på saksbehandlninga og flyktingenes menneskerettigheter. Det skjer heller ingen oppfølging av de tvangsutsendtes skjebne.»

Vi hussär Hansen

Med huet fullt tå visdom og med kjæften full tå ord sitter Hansen jovial-alvorlig ved et solid bord.

Med lufta stinn tå tåkeprat mens kaffin skjenkäs i, snakkär Hansen varnt fer ærbesfölk. Bedriftsdemokrati.

Bedriftsdemokrati ferlanger disiplin og tukt, og mens bisetningär blomsträr, bere fremmendorda frukt, så Hansen tygger orda, snur og vendär döm i munn, søns ferhandlingär og snittär smakär ganske likt i grunn.

Vi passär på å suge tak i-n da-n kommer ned: Detta ryktet her om innskrenkningär, det er-te no i det? Vel, dagens situasjon og generelt og sånt og slikt. Noo mer kan Hansen ette si, dessverre. Taushetsplikt.

Vi hussär Hansen för: Med blikket fullt tå tæl og beina fast på gölvet, visste vi så väl at bord var te å släs i, ord var te å sis – vi hussär Hansen för-n blei fer vis.

Øyvind Bremer Karlsen

Ny grunnlov i Nepal?

28. mai er fristen for skriving av ny grunnlov for Nepal.

Maoistene, som trakk seg fra regjeringa i fjor vår, da hærsjefen nekta å bøye seg for regjeringsvedtak, beskylder de andre partiene for å sabotere fredsprosessen og stå i veien for etablering av et nytt demokratisk Nepal.

I begynnelsen av mai organiserte de den tredje *Janaandolan* (folkereising; den første var i 1990, den andre i 2006). Når dette skrives, pågår den fortsatt. Den har inneholdt massive demonstrasjoner og en seks dagers landsomfattende streik.

Maoistene mobiliserer videre i gatene og vil legge fram sitt grunnlovsforslag. De krever at den sittende regjeringa går av, sivil overhøyhet over hæren og danning av ei nasjonal enhetsregjering under deres ledelse. Maoistene er det desidert største partiet i landet og parlamentet. De andre partiene har hittil avvist maoistenes krav.

26. mai demonstrerte norske solidaritetsaktivister utafor Indias ambassade med støtte til den demokratiske revolusjonen i Nepal og mot Indias innblanding.

14. juni reiser tolv medlemmer av Helselag til Nepal, Rødt og

1. mai i Katmandu. Foto: Jed Brandt (<http://jedbrandt.net/>)

Rød Ungdom på solidaritets- og studietur. I etterkant vil de holde innledninger, organisere debattmøter og skrive artikler om utviklinga i Nepal, og være med på å utvikle solidaritetsarbeidet.

Rød sommerleir

1.-4. juli

Rødt arrangerer sommerleir for medlemmer og andre interesserte 1.-4. juli på Viubråtan leirsted i Lunner kommune i Oppland.

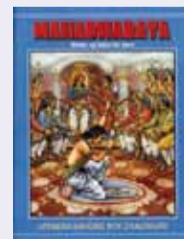
På Rødts sommerleir får du treffe folk fra hele landet, nyte sol, sommer og et bredt sammensatt politisk program. Sommerleiren varer fra torsdag til søndag. Vi organiserer barnehage for de små barna og pionerleir for litt større, så ta gjerne med hele familien!

Priser: Voksne: 900 kroner. Barn, ungdom under 25 år, studenter og ulønna: 500 kroner.

Vi kan friste med flere spennende innledere:

- **Turid Thomassen** skal holde åpningstalen på leiren.
- **Torstein Dahle** skal snakke om hvordan en kan drive budsjettarbeid fra venstre.
- **Erling Folkvord** skal snakke om Afghanistan og om å hente de norske soldatene hjem. Han besøkte landet i 2009.
- **Bjørnar Moxnes** skal snakke om det kommende lokalvalget.
- **Line Khateeb** er leder i Palestinakomiteen og skal snakke om situasjonen i Palestina.
- **Marie Sneve Martiniussen** er miljøaktivist og skal snakke om Rødts miljøpolitikk.
- **Jokke Fjeldstad** er leder i Rødt Oslo og skal innlede om marxistisk økonomi.
- **JoStein Moen**, forfatter av boka *Tusen dager*, skal foredra om Norge og den spanske borgerkrigen.
- **Seher Aydar, Sigrun Feiring** og **Ana López** innleder om integreringspolitikk og vilkåra for å organisere innvandrerkvinner.
- **Terje Skog, Mona Bjørn** og **Finn Olav Rolijordet** innleder om strategi for kommunevalgkampen og forholdet mellom revolusjonære og sosialdemokrater.

Melde deg på – send navn og adresse til sommerleir@roedt.no eller ring Rødt-kontoret: 22 98 90 50.

Nirmal Brahmachari og **Lars Amund Vaage** har nettopp utgitt ei norsk gjendiktning av det klassiske indiske eposet *Mahabharata*. Det er i tegneserieform og fås kjøpt i bokhandelen

eller fra Rødts kontor. Brahmachari er også aktuell med novellesamlinga *De fremmede*, og han er redaktør for ei ny engelskspråklig antifascistisk novellesamling, *Those Blood Splattered Dawns*.

Foto: James M. Hill/flickr